

Vådlandsknuten er rene utsiktsskikkene og ruver høyt blant nabotopper i terrenget. Toppen rager hele 811moh og her får en virkelig en følelse av å være på «høyfjellet». Stien går i et kupert, men for det meste åpent og greit fjellterreng. I vakre og skogkledde Tverromdalen sildrer Gloppeåna side om side med stien. Hele rundturen er skiltet og T merket.

Sett av 6t på den totalt 17,7km lange rundturen.

Kommune:	Gjesdal og Bjerkreim
Tid:	6t rundtur (I tillegg kommer eventuelle pauser)
Lengde:	17,7km rundtur (Stigning 764m)
Merket:	Ja* (Skiltet og T merket - Se tekst i bunn av artikkel)
Terreng:	Sti (Godt fottøy er nødvendig, f.eks lave fjellsko)
Vanskelighetsgrad:	Krevende
Høyde:	Vådlandsknuten 811m.o.h

Parkering:

Parkering øverst på Madland.

Fra Ålgård, følg Rv45 forbi Limavatnet og videre opp mot Oltedal. Følg veien til veikryss like før Oltedalsvatnet, her er det skiltet til «Madland» og «Brekko». Sving av til høyre og fortsett oppover, det er på nytt skiltet mot målet. Sving av til venstre og følg veien, Vølstad passerer. Et veikryss skiltet «Brekko Friluftsområde» passerer og videre går veien igjennom gårdsbruk på Madland. Fortsett igjennom 2-3 grunder til du kommer til opparbeidet p.plass innerst på Madland. GPS posisjon N58 46.860 E6 06.429.

Informasjon:

Det er tidlig morgen og bilen er parkert øverst på Madland. Ute er det iskaldt og krystallklart. Termurmåleren i bilen viser helt ned mot -8 grader og det er «definitivt» vinter ute. Ut på tur skal vi, selv om det kunne vært fristende og bare bli sittende litt til i varmen. I tillegg til å ha kledd oss godt, har vi også med gode og varme klær til rundturen. Heidi og jeg fyller nordligste rute opp og forbi både Fossbekken, Kvislabekken og Logatjørn.

Stien er behagelig å følge og det er stort sett både lettgått og greit å gå her. Men en må være klar over at det også er noen få våte partier, slik at en slipper ikke unna tørrskodd i joggesko, så her må fjellskoene på. Sola titter så vidt over fjellene og de varme solstrålene blir godt mottatt på stien mot Hanklatjørna. Ved Rolighetsvatnet dreier stien og de røde og klassiske T-ene retning. Vi kan endelig se toppen av Vådlandsknuten, og kan knapt vente med å komme oss opp!

Først må ura like ovenfor vatnet passerer. En gjør smartest i å følge de røde T ene også her, i tillegg til å være litt forsiktig, - spesielt når det vått og sleipt. Den hyggelige samtalen bare avtar og avtar, ikke fordi vi har gått tomme for ord, eller har kranglet, nei ikke i det hele. Men siste kneika opp til toppen er meget bratt, og all tilgjengelig «luft» går med på å bestige toppen fortest mulig. «Suget» av denne elleville utsikten gjør at vi bare vil komme oss opp!

Det er helt stille og ikke et vindpust å kjenne. Vi blir begge stående og måpe, dette synet av en utsikt er bare rått! Langt der borte kan vi blant annet peke ut både Vinjakula 907moh og Store Skykula 906moh. Etter å ha fått summet oss litt, setter Heidi seg ved varden og skriver oss inn i turboka. Det har ikke vært noen her før oss i dag, ikke i følge boka hvert fall. Boka legges tilbake i kassen og det er på tide å fortsette rundturen. En følger samme sti ned en liten etappe, men kun knappe 150 meter.

Deretter dreier en vestover og ned mot det dype skaret vest for toppen. Terrenget flater ut og litt nedi her kommer vi til et stiskille. Det er merket både til Madland og Veen. Vi følger skiltet mot Veen, men for ordens skyld informerer jeg om at vi ikke skal dit i dag. Det er på et senere tidspunkt skiltet til «Madland / Tverromdalen». Med sultne mager og nærmere halvveis i løypa er det på tide å ta en god pause. Langs et lite tjern setter vi oss godt til rette og fyrer et lite bål.

Med oss i sekken har vi som vanlig med nistepakke og litt sjokolade, samt kokekaffe og kjel. Dette er på en måte blitt vår «standard» utrustning på lengre dagsturettapper. Derimot overrasker Heidi i dag med eget stekejern og deilig vaffelrøre. Stekejernet har hun ikke brukt før, så dette blir på en måte en liten test. Og la oss si det slik; Det var godt Heidi hadde tatt med litt ekstra røre. Smaken var hele tiden kjempegod, absolutt! Men når vi først fikk ut den første hele «Belgiske vaffelen», ja da var bare alt helt perfekt!

Mens vi har sittet her, har selvfølgelig også klokka gått. Plutselig var vi blitt litt bak «skjemaet» ettersom pausen nærmet seg halvannen time. Vi rydder i en fei og det er nå kun ca 3t til det blir mørkt. Turen fortsetter fra stikrysset vi nettopp passerte og bort til Store Vådlandsvatnet 656moh. På dette «strekket» er det greit å gå, men en skal være klar over at både stien og merkingene er mindre synlige her. Til gjengjeld er det åpent og oversiktlig, slik at en finner enkelt frem.

I det store vannet kan en se de mange fjellformasjonene speile seg i vannskorpen. Ikke et vindpust er å kjenne. I den sørlige enden av det Store Vådlandsvatnet, sildrer en liten bekk ned til Tverromdalstjørna. Vi hopper lett over og fortsetter litt til i samme «lende». Ovenfor den langstrakte Tverromdalen kommer et nytt stiskille. Det er viktig å merke seg at en må ned i denne dalen, hvis ikke kommer en til Veen i Bjerkreim.

Turen igjennom Tverromdalen er nok hverken den mest omtalte, eller den mest populære traseen i området her. Det er virkelig synd, for dette er etter min mening en kjempeflott rute til og fra toppen. Det er greit å gå her, i tillegg er både terrenget og naturen variert og spennende. Stien går stort sett side om side med Tverromdalstjørna, Tverråna og Gloppeåna. Videre ender en ut nede ved Gloppevatnet. Stien langs vatnet er steinsatt (også litt ur), så vær forsiktig ved vått/glatt føre.

Fra Gloppevatnet og videre til Mjåvatn er det også T merket sti. Ved Lomsvik, ca midt på Mjåvatnet går stien brått opp høydedraget her. Det er ikke mange minuttene igjen før det blir mørkt, og vi blir vitne til en solnedgang som sent vil bli glemt! De røde T-ene fortsetter over det myrlendte partiet nedenfor Lomsvik, og har kurs opp mot den skogkledde lia lengst nordvest. Det er god sti inntil Fossbekken som går helt opp til parkeringsplassen. En lang og minnerik tur er over, tusen takk for turen Heidi!

Merking og terreng,

- Hele turen er generelt godt T-merket. Men en skal være klar over at fra stiskillet nedenfor Vådlandsknuten (retning vest), så er det stedvis litt dårlig merket og til tider litt vanskelig å se stien. Derimot byr ikke dette på nevneverdige utfordringer. Det er lettgått og oversiktig her, slik at en ser både tjern og det store Vådlandsvatnet.
- Alle stikryss er skiltet fra start til slutt.
- Litt før Longatjørn går stien igjennom ur-terreng, det samme gjelder også for et lite parti etter Rolighetsvatnet. Nede ved Gloppevatnet er stien «steinsatt», men det er greit å gå her på tørre dager. Er det fuktig og sleipt må en sette av litt ekstra tid her.